

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 32. S. Elfegius Cantuariensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

lium celebravit, cujus Canones septem ^{Sæculum XI.}
nobis supersunt. In primo statuitur, in- ^{A.C. 1012.}
posterum in omnibus Conciliis primo
loco causas Ecclesiasticas esse pertractan-
das. Nempe hæc Concilia simul erant
Comitia politica, in quibus de negotiis
Reipublicæ agebatur. Secundo, addit
Concilium, agetur de causa Regis, &
tertio de causis ad Salutem populi per-
tinentibus. Abbates & Monachi sub
Jurisdictione Episcoporum suorum sint,
& Episcopi Diocesanos alterius non re-
cipiant. Reliqui Canones præcipiunt,
Bona Ecclesiarum custodiri, atque ex iis
dispicimus, Bona illa in Hispania non mi-
nus quam in ceteris Regionibus fuisse a
cupidis hominibus direpta. Alphonsus
Rex urbem Legionensem ab *Almanzor*
& filio ejus *Abdelmelie* vastatam ædifica-
vit, & incolis implevit. Leges Gothicas
revexit, aliasque addidit, & postquam
regnasset annis viginti novem, telo ictus
occubuit, prope Viseum in Lusitania an-
no 1028. Legione sepultus. Veremun-
dus III. ejus filius in Regno successit.

c. 6.

c. 3.

§. XXXII.

S. Elfegius Cantuariensis.

In Anglia S. Elfegius Archiepiscopus
Cantuariensis ab obitu S. Dunstani
quartus, Disciplinam Ecclesiasticam, post
mortem maximi viri, collapsam restitue-

vit. Sæc. 6.

Ben. p. 115.

Boll. 19.

Apr. to. 10.

p. 630.

F 3

re

Sæculum XI. re omnibus viribus conabatur. Is, circa
 A.C. 1012. ca annum nongentesimum quinquagesi-
 mum quintum nobilissima prosapia or-
 tus, & a prima ætate, relicto mundo,
 vitam Monasticam professus, postquam
 per aliquot annos in obedientiæ schola
 animum exercitasset, conditi a se Mona-
 sterii Bathensis Abbas fuit. S. Ethelwol-
 do deinde anno nongentesimo octogesi-
 mo quarto fatis functo, Episcopus Win-
 toniensis, eo modo quo retuli, ordina-

Sup. l. LVII tus, omni virtutum genere claruit. In
§. 13. hyemē, terra frigore constricta, noctu
 e cubili se proripiens nudis pedibus so-
 la interula tectus exhibat ad orandum.
 Quandoque in aquis præterfluentis us-
 que ad cingulum ejus contingentibus
 stans orabat. Nunquam carnes, nisi
 ægrotaret, comedebat. Maxima paupe-
 rum cura erat, nec quemquam suæ Dicc-
 cesis palam mendicare, nec exterum va-
 cuis manibus abire patiebatur. Si vero
 aliæ opes defecissent, egenis sublevandis
 thesaurum Ecclesiæ impendebat.

S. Dunstanus, vitæ suæ finem immi-
 nere sentiens, a Deo instantissima oratio-
 ne postulavit, & obtinuit, ut sibi Elfe-
 gium successorem daret. Quandoqui-
 dem post obitum S. Dunstani Ethelgarus
Wilhelm de gest. Pont. p. 203. uno anno Archiepiscopus Cantuariensis
Mabill. Sæc. 6. Ben. p. 61. fuit. Tum anno nongentesimo octoge-
 simo nono Siricius antea Episcopus Wil-
 toniensis

toniensis, & anno nongentesimo nonage-
 simo sexto Alfricus, qui prius Siricii in A.C. 1012.
 Sede Wiltoniensi Successor, eidem etiam
 in Cantuariensi successit. Is Sedem Ar-
 chiepiscopalem tenuit annis decem, non
 solum virtutibus, sed etiam Doctrina in-
 signis. Grammaticam & Dictionarium
 scripsit. Primos S. Scripturæ Libros, &
 quædam alia Opera in linguam Saxoni-
 cam, id est, Anglicam vertit. Complura
 in eadem lingua composuit, inter alia
 Historiam suæ Ecclesiæ, Sermonesque
 centum & octoginta. In Actis Conci-
 liorum occurrit Epistola Alfrici ad Epi-
 scopum nomine Wulfinum data, conti-
 nens Regulas pro informandis Clericis *tom. 9. Conc.
p. 1003.*
 suis, ex quibus apparet, fuisse homines
 rudissimos, ne quidem præcipua profes-
 sionis suæ officia scientes. Præsertim
 inculcat, teneri ipsos ad servandam (*)
 continentiam. Obiit Alfricus anno 1006.
 postquam Ecclesiam Cantuariensem an-

F 4

nis

(*) Alfricus quoque de Cœlibatu Clericorum
 ex traditione a tempore Apostolorum accepta te-
 stis est. Ita ut omnino obstupescendi locus sit,
 Protestantes rem per omnia sæcula tantopere
 testatam in dubium vocare. Si vero ex eo,
 quod multi hanc legem Ecclesiasticam contem-
 pserint, inferre voluerint, legem non extitisse,
 una simul vim præceptorum Divinorum eludente
 quæ a plurimis violantur.

Saeculum XI. nis decem rexisset, atque Sanctorum
A.C. 1012. numero adscriptus est.

* Winche-
 ster.

tom. 9. Conc.
 p. 789.

c. 4.

c. 6.

Itaque Alfrico defuncto Elsegius, postquam Ecclesiae Wintoniensi * annis viginti duobus praefuisset, annos natus quinquaginta duos ad Sedem Cantuariensem translatus est. Romam profectus, ut e manu Summi Pontificis Pallium acciperet, caelo revelante cognovit mortem Quenulfi, sui in Sede Wintoniensi Successoris, qui hanc Dignitatem data pecunia emerat. Ubi in Angliam rediit, Ethelredus Rex, ipsius & Odulstani Archiepiscopi consiliis impulsus, indicta in quodam loco, qui *Aenham* dicebatur, Synodo, omnes Episcopos & Proceres Angliae convocavit, in qua Canones triginta duo ad reformandam Disciplinam, & mores, imprimis Monachorum & Sacrarum Virginum, conditi. Presbyteri usque adeo Canones spernebant, ut aliqui duas mulieres aut etiam plures alerent, jamque turpis abusus in consuetudinem abierat. Praecipit Concilium, ut pellices dimittant, addito promisso, si continentiam servarent, fore, ut privilegiis nobilibus viris concessis gaudere sinerentur. Fideles jubentur superstitiones Paganorum fugere, atque Incantatores, Hariolos, Sagas ejicere. Christianus non venundetur extra patriam, praesertim ad regiones Infidelium abstra-

abstrahendus. Nemo uxorem ducat sibi Sæculum XI.
 in sexto gradu affinem, aut priore uxore A.C. 1012.
 non defuncta. Omnes Censuræ Ecclesiæ c. 8.
 debiti præsertim S. Petri denarius red-
 dantur. Festa & Jejunium Feriæ sextæ c. 9. 10. &c.
 servantur. Fideles sæpe confiteantur,
 & saltem ter in anno communicent. c. 20.
 Mulctæ injunctæ ob crimina contra c. 31.
 Deum commissæ, quamvis eas Judex
 Sæcularis decernat, in usum Ecclesiæ
 convertantur.

§. XXXIII.

S. Elfegii Martyrium.

Inter hæc Piratæ Dani Angliam inva- vit. n. 6.
 debant, viris, consilio, opibus desti-
 tutam. Ergo Elfegius suis exhortationi-
 bus Barbarorum furorem sistere, imo eo-
 rum Duces ad fidem convertere cona-
 batur. Captivos redimebat, extremam
 famem patientes nutriebat sibi benedi-
 centes, Infidelibus sannas ingerentibus.
 Oblessa tandem a Danis Cantuaria anno Roger. Ho-
 1011. vi summa ab armatis superatur. ved. p. 131.
 Tunc vero victoris ferro vel flammis in-
 jectis consumpta omnia. In feminas
 quoque & in parvulos sævitum. Elfe-
 gius, de manibus monachorum suorum
 ipsum in Ecclesia tenentium repente ela-
 psus, currit ad forum cadaveribus stratum,
 & in cuneos hostium se ingerens,
parcite, exclamat, parcite. Quid vobis

F 5

cum